

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/339/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315209175
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1315209175.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, vo veci starostlivosti o P. K. X. L., A.. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov matka : P. P. C., A.. XX.XX.XXXX, W. D. T. X, W., zastúpená JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, PhD., MBA, advokátom so sídlom Karloveská 3154/32, Bratislava a otca : U. D. L., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XXXX S. I. W., XXXXX T., S., X. Š. Y., zastúpený JUDr. Petrom Tóthom, advokátom, so sídlom Bartoškova 7, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.05.2015, č.k. 31P/165/2015-27 jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 27.05.2015, č.k. 31P/165/2015-27 zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal úpravy styku s maloletým v dňoch od 01.08.2015 od 9,00 hod do 30.08.2015 do 19,00 hod., a udelenia súhlasu v uvedenom období vycestovať s maloletým do J., keď po zvážení všetkých skutočností prípadu, po oboznámení sa s vyjadrením matky a kolízneho opatrovníka dospel k záveru, že návrh otca nie je dôvodný. Dôvodom pre ktorý súd prvého stupňa nevyhovел návrhu otca v zmysle ním uplatneného návrhu bola predovšetkým skutočnosť, že súd nemal vedomosť o pomeroch, v ktorých otec maloletého na území J. žije, konštatujúc, že v mieste jeho bydliska prešetrované pomery doposiaľ neboli. Rovnako súd nemal za preukázané zabezpečenie osobnej starostlivosti otca o maloletého na území J., keďže styk otca s maloletým sa realizuje výlučne na území Slovenska v priestoroch hotela, kde sú základné potreby pre starostlivosť o dieťa zabezpečené hotelovou službou. Konštatoval neexistenciu žiadnej záruky, že otec po ukončení realizácie navrhovaného styku v J. zabezpečí návrat maloletého späť na územie Slovenskej republiky, najmä vzhľadom na dlhodobu pretrvávajúcu nehodu rodičov a s tým súvisiaci rodičovský spor týkajúci sa výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletému. Vzal do úvahy skutočnosť, že navrhovaná úprava styku realizovaná bez prítomnosti matky v tak vzdialenej krajine by mohla ohroziť bezpečnosť dieťaťa, keďže maloletý dostatočne nekomunikuje v cudzom jazyku, aby sa mohol s otcom bezpečne dohodoriť pri akejkoľvek situácii. Uviedol, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný v čase prebiehajúceho konania o zákaz styku otca s maloletým začatým na návrh matky a vec nie je doposiaľ ukončená právoplatným rozhodnutím súdu. Vec právne posúdil podľa § 74 ods. 1, § 75 ods. 1,2, 4,6, 8, 9, O.s.p.. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podal odvolanie otec maloletého, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a nariadiť predbežné opatrenie v zmysle jeho návrhu. Uviedol, že je v záujme maloletého spoznať svoju rodinu žijúcu v J.

a rovnako je v záujme maloletého potrebné, aby bol vytvorený dostatočný priestor pre jeho vplyv na výchovu maloletého a budovania ich vzájomných vzťahov. Poukázal na fakt, že maloletý od 01.09.2014 navštevuje súkromnú základnú školu L. s vyučovacím jazykom anglickým, ktorú financuje a preto je možné konštatovať, že maloletý po ukončení školského roku 2014/2015 po anglicky komunikuje bez akýchkoľvek problémov. Svojou starostlivosťou v rozsahu 2 týždne každý páry mesiac v kalendárnom roku realizovanou na území Slovenskej republiky deklaroval svoju schopnosť plnohodnotne sa o syna postarať. Uviedol, že jeho vzťah s matkou je zložitý, avšak za posledné obdobie došlo k jeho zlepšeniu a to aj napriek tomu, že doposiaľ konanie začaté na návrh matky v ktorom sa domáha zákazu styku otca s maloletým trvá. Tvrdil, že rešpektuje rozhodnutia slovenského súdu pri realizácii styku a hradení výživného, poukázal na dohodu o právnej pomoci medzi J. a Slovenskou republikou a poprel úmysel o nenavrátaní maloletého na územie Slovenskej republiky tvrdený matkou.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Účelom inštitútu predbežného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov v prípade, že takáto potreba bola náležite preukázaná, s cieľom zabezpečiť nerušené rozhodovanie súdu vo veci samej. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené predbežné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

V danom prípade odvolací súd konštatuje zhodne so súdom prvého stupňa, že potreba dočasnej úpravy pomerov v záujme maloletého preukázaná nebola a nariadené predbežné opatrenie nemôže nahrádzať rozhodnutie súdu, ktoré by malo byť predmetom konania, v danom prípade o návrhu otca o zmenu úpravy styku. Otec návrh vo veci samej nepodal, pričom návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáha zmeny úpravy styku (jeho rozšírením) podal v čase prebiehajúceho konania o zákaz styku otca s maloletým vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 38P 52/2015.

Pokiaľ súd prvého stupňa návrh otca zamietol, s jeho rozhodnutím sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, rovnako sa stotožnil s dôvodmi, ktoré súd prvého stupňa k takémuto rozhodnutiu viedli. Tým, že súd prvého stupňa dôvody svojho rozhodnutia podrobne uviedol v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia, na tieto odvolací súd poukazuje. Otec vo svojom odvolaní neuviedol a nepreukázal nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. K uvedenému odvolací súd dodáva, že doposiaľ platná úprava styku otca s maloletým a jeho realizácia v dostatočnej miere v záujme maloletého vytvára dostatočný priestor pre udržiavanie a budovanie vzájomných vzťahov medzi otcom a maloletým ako aj blízskou rodinou otca avšak na území Slovenskej republiky.

S poukazom na uvedené, uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, z ktorého dôvodu ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania vo veci samej rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.